

Branko Tomažič
državni svetnik

Številka: 322-09-2/2019/1
Ljubljana, 7. 11. 2019

Gospod
Alojz Kovšca
predsednik Državnega sveta

Zadeva: Vprašanja glede izgradnje sežigalnice za živalske stranske proizvode v Sloveniji

Na podlagi 66. in 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) predlagam, da se na Ministrstvo za okolje in prostor ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano naslovi naslednja vprašanja:

- 1. Ali so bile v zadnjih letih opravljene analize glede ekonomske upravičenosti trenutnega sistema ravnanja z živalskimi stranskimi proizvodi (klavničnimi odpadki in kadavri) v Sloveniji in kakšni so bili njihovi rezultati?**
- 2. Ali so bile v zadnjih letih opravljene analize glede učinkov gradnje morebitne izgradnje sežigalnice z energetsko predelavo za živalske stranske proizvode (klavničnimi odpadki in kadavri) in kakšni so bili izsledki omenjenih analiz?**
- 3. Zakaj v Sloveniji še nimamo sežigalnic z energetsko predelavo omenjenih odpadkov?**

Obrazložitev:

Živalski stranski proizvodi (v nadaljevanju: ŽSP) nastanejo ob zakolu ali poginu živali oziroma ob predelavi proizvodov živalskega izvora. To so lahko cela telesa ali le deli živali, proizvodi živalskega izvora ali drugi proizvodi, ki so pridobljeni iz živali in niso namenjeni prehrani ljudi. V primeru nepravilne rabe ali odstranitve, lahko predstavljajo tveganje za zdravje ljudi in živali ter okolje, zato so pravila za ravnanje z njimi predpisana tako v zakonodaji Evropske unije kot tudi v slovenski nacionalni zakonodaji. ŽSP se predeluje na več načinov. V Sloveniji se odpadki predelajo v kostno moko, ki se nato sežge v tujini, saj pri nas ni ustreznih sežigalnic za omenjene odpadke. V drugih državah članicah Evropske unije živalske stranske proizvode sežigajo v lastnih sežigalnicah, pri čemer omenjeni objekti za termično obdelavo odpadkov zagotavljajo tudi energetsko izrabo (tak primer predstavlja npr. sežigalnica na Dunaju).

Glede na to, da so stroški trenutnega sistema obdelave živalskih stranskih proizvodov s predelavo v kostno moko, ki se sežge v tujini, visoki, je smiselno analizirati tako ekonomsko upravičenost veljavnega sistema ravnanja s stranskimi

živalskimi proizvodi v Sloveniji kot učinke morebitne izgradnje sežigalnice z energetske predelavo za omenjene odpadke. Na podlagi omenjenih analiz je namreč moč najti razloge za ohranitev ali spremembo obstoječega sistema ravnanja s stranskimi živalskimi proizvodi v Sloveniji in argumente, ki utemeljujejo izgradnjo sežigalnic z energetske predelavo omenjenih odpadkov v Sloveniji.

Branko Tomažič, l.r.
Državni svetnik